

selig ikke, fordi jeg ikke af Hjertet under ham det, men jeg skyder det høitærede Thing at tage Hensyn til Principet, og jeg troer, det vilde komme i Strid med de Principer, som forøvrigt ere fulgte ved denne Sags Behandling, naar man under nærværende Tidsomsændigheder vilde give en Embedsmand et saadant af Regjeringen ikke foreslaaet Tillæg til samme Tid, som man har straget adskillige andre Tillæg, som Regjeringen havde anset for mere nødvendige. Jeg tillader mig imidlertid at tage dette Forslag, som i hans Faveur er gjort, til Indtægt for Fremtiden, og skal erindre det, naar Tidsomsændighederne vilde forbedre sig, og haaber da, at den Velvillie, som nu har udtalt sig for denne Embedsmand, ikke maatte være glemt. Den ærede Minoritet, som har gjort dette Forslag, har søgt et Motiv for det deri, at man ved den Beregning, som ligger til Grund for Myntmesterens tidligere Indtægters Convertering til en fast Gage, skulde være gaaet ham for nær, navnlig derved, at man har lagt et for langt Antal Mars Indtægter til Grund, istedetfor at holde sig til de sidste 5 Mars. Derved maa jeg bemærke, at jeg troer, at dette grunder sig i en factiff Wildfarelse hos det ærede Mindretal; det er nemlig ingenlunde nogen fast Regel, at man skal tage de 5 sidste Mars Indtægter, naar der er Spørgsmaal om Overgang fra uvisse Indtægter til fast Gage. Den Norm er ikke ubetinget fulgt. Jeg kunde i saa Henseende henvise til Krigsskattesloven, hvoraf det fremgaaer, at der har man taget deels 5 Mars og deels 10 Mars Indtægter som Basis for Beregningen af hvad en Embedsmands Indtægter virkelig kunde ansaaes til, men det er dog ogsaa almindeligt i Finansbestyrelsen, at der har fundet Afvigelse i saa Henseende Sted. Man har indrettet det efter de concrete Forhold, hvorom der var Spørgsmaal, og det var navnlig saaledes, da Soldatens Embedsmænd i 1840 for den væsentligste Deel blev sat paa fast Gage; da tog man hverken 5 Mars eller et længere Tidsrum, men da tog man kun 3 Mars. Grunden, hvorfor Regjeringen i dette Tidsrum har lagt et længere Tidsrum og navnlig hele denne Embedsmands Embedstid til Grund for Beregningen, det er fordi det forekom Regjerin-

gen, at, saaledes som Forholdene vare, var det det Rigtigste, og det er ogsaa saa langt fra, at denne Embedsmand kan siges at være brostholden derved, at jeg meget mere troer, uagtet en udtryffeligg Erklæring fra ham om, at han er bedre tilfreds med det Nærværende end med det Foregaaende, ikke foreligger i Acterne, saa foreligger der dog paa den anden Side heller ikke Noget fra ham derom, der vidner om Utilfredshed. Jeg maa ogsaa bemærke, at, naar en Embedsmand hidtil har staaet paa uvisse Indtægter og for Fremtiden foreslaaes at sættes paa fast Gage, saa er han mere end skadesløs, naar han faaer ligesaa meget i fast Gage, som han hidtil har havt i uvisse Indtægter. Det har ogsaa til alle Tider været anerkjendt her, navnlig med Hensyn til Pensjonsberettigelsen, at det er meget fordelagtigere at have fast Gage end uvisse Indtægter. For Tiden ere Forholdene saaledes, at der gives i Pension to Trediedele af den faste Indtægt og kun en Trediedeel af de uvisse Indtægter, og dette Sidste gjælder end ikke for alle uvisse Indtægter, navnlig f. Ex. ikke for Fribolig. Skjøndt jeg jo ikke kan vide, hvilken Skjæbne det Pensjonslovudkast, som foreligger Thinget, vil faae, og i hvilket der i Consequents med hvad der hidtil har gjældt og i Consequents ligeledes af hvad der er blevet bifaldet under den tidligere stændeste Behandling af denne Sag, ligeledes er blevet foreslaaet, at Pensjonsbeløbet skal være ringere for uvisse Indtægter end for visse, saa har jeg dog ingen Grund til at antage, at denne Regel vil lide nogen væsentlig Forandring. Den Embedsmand, hvorom her er Tale, har tilforn kun havt 1000 Rbd. i fast Gage og altsaa det øvrige uvisst; nu derimod er der foreslaaet for ham 2200 Rbd., hvoraf de 200 Rbd. dog kun er et personligt Tillæg for ham, som ikke er bestemt for hans Eftermand; naar der til disse 2200 Rbd. lægges Gjennemsnitsværdien af det Emolument, han har i at have fri Bolig, saa troer jeg dog, at det maa indrømmes, at Regjeringen med Hensyn til denne Embedsmands Gagering har fundet det Rette, thi han vil idetmindste være stillet lige med, om ikke bedre, end Departementsdirecteurer i Ministeriet. Jeg troer saaledes ikke at burde